

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2014. július 10.*

„Tagállami kötelezettségszegés — Fogyasztóvédelem — Tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok — 2005/29/EK irányelv — Teljes harmonizáció — A szabad foglalkozások, fogorvosok és mozgásterapeuták kizárása — Az árcsökkentés hirdetésének módozatai — A mozgóárusítás meghatározott formáit korlátozó vagy tiltó nemzeti szabályozás”

A C-421/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2012. szeptember 13-án

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. van Beek és M. Owsiany-Hornung, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Belga Királyság** (képviselik: T. Materne és J.-C. Halleux, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: É. Balate ügyvéd)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader (előadó) és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a főtanácsnok indítványának a 2013. november 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

- 1 Keresetlevelében az Európai Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Belga Királyság:
 - mivel a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet („irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 22. o.) átültető, a 2007. június 5-i törvénnyel (*Moniteur belge*, 2007. június 21., 34272. o.) módosított, a kereskedelmi gyakorlatokról, valamint a fogyasztók tájékoztatásáról és védelméről szóló, 1991. július 14-i törvény (*Moniteur belge*, 1991. augusztus 29., 18712. o.; a továbbiakban: 1991. július 14-i törvény) hatálya alól kizárta a szabad foglalkozást űző személyeket, a fogorvosokat, valamint a mozgásterapeutákat, nem teljesítette az említett irányelv 2. cikkének b) és d) pontjával összefüggésben értelmezett 3. cikkéből eredő kötelezettségeit;
 - mivel fenntartotta a piaci gyakorlatokról és a fogyasztók védelméről szóló, 2010. április 6-i törvény (*Moniteur belge*, 2010. április 12., 20803. o.; a továbbiakban: 2010. április 6-i törvény) 20., 21. és 29. cikkének hatályát, nem teljesítette a 2005/29 irányelv 4. cikkéből eredő kötelezettségeit;
 - mivel fenntartotta a 2005. július 4-i törvénnyel (*Moniteur belge*, 2005. augusztus 25., 36965. o.) módosított, a mozgóárusítás és a vásári árusítás gyakorlásáról és szervezéséről szóló, 1993. június 25-i törvény (*Moniteur belge*, 1993. szeptember 30., 21526. o.; a továbbiakban: 1993. június 25-i törvény) 4. cikke (3) bekezdésének hatályát, valamint a mozgóárusítás gyakorlásáról és szervezéséről szóló, 2006. szeptember 24-i királyi rendelet (*Moniteur belge*, 2006. szeptember 29., 50488. o.; a továbbiakban: 2006. szeptember 24-i királyi rendelet) 5. cikke (1) bekezdésének hatályát, nem teljesítette a 2005/29 irányelv 4. cikkéből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2005/29 irányelv

- 2 A 2005/29 irányelv (6), (15) és (17) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„(6) Ez az irányelv [...] közelíti a tagállamoknak a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó jogszabályait, ideértve a fogyasztók gazdasági érdekeit közvetlenül sértő tisztességtelen reklámokat, amelyek ezáltal közvetett módon sértik a jogszerűen eljáró versenytársak gazdasági érdekeit is. [...] Ez az irányelv nem vonatkozik a kizárólag a versenytársak gazdasági érdekeit sértő vagy a kereskedők közötti ügyletekhez kapcsolódó tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló nemzeti jogszabályokra, és nem is érinti azokat; a tagállamok – amennyiben úgy kívánják – a szubszidiaritás elvének teljes körű figyelembevételével és a közösségi joggal összhangban továbbra is maguk szabályozhatják ezeket a gyakorlatokat. [...]

[...]

- (15) Amennyiben a közösségi jog a kereskedelmi kommunikáció, a reklám és a marketing vonatkozásában tájékoztatási követelményeket határoz meg, ezen irányelv értelmében ezt a tájékoztatást jelentősnek kell tekinteni. A tagállamok megtarthatják vagy kiegészíthetik a szerződések jogához és a szerződések jogából fakadó következményekhez kapcsolódó tájékoztatási követelményeket, amennyiben ezt a meglévő közösségi jogi eszközökben található

minimumkikötések megengedik. A II. melléklet tartalmazza [a fogyasztók gazdasági érdekeit sértő kereskedelmi gyakorlatokra alkalmazandó közösségi] vívmányokban található ilyen tájékoztatási követelmények nem teljes körű felsorolását. Tekintettel az ezen irányelv által bevezetett teljes harmonizációra, csak a közösségi jog által megkívánt tájékoztatást kell jelentősnek tekinteni a 7. cikk (5) bekezdésének alkalmazásában. Amennyiben a tagállamok a közösségi jog által meghatározottakon felül további tájékoztatási követelményeket vezettek be minimumkövetelményekre vonatkozó záradékok alapján, a kiegészítő tájékoztatás elmulasztása nem minősül az ezen irányelv értelmében vett megtevesztő mulasztásnak. Ezzel szemben a tagállamok – amennyiben a közösségi jog minimumkikötései ezt megengedik – a közösségi joggal összhangban szigorúbb rendelkezéseket tarthatnak fenn vagy vezethetnek be a fogyasztók egyéni szerződéses jogának magasabb szintű védelme érdekében.

[...]

(17) A fokozottabb jogbiztonság érdekében kívánatos meghatározni azokat a kereskedelmi gyakorlatokat, amelyek minden körülmény között tisztességtelenek. Ezért az I. melléklet minden ilyen gyakorlatot tartalmaz. Kizárólag ezek azok a kereskedelmi gyakorlatok, amelyeket az 5–9. cikk rendelkezései szerint történő eseti vizsgálat nélkül is tisztességtelennek kell tekinteni. A felsorolás csak ezen irányelv felülvizsgálata révén módosítható.”

3 Amint az 1. cikkéből is következik, a 2005/29 irányelvnek „az a célja, hogy hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez, valamint hogy a fogyasztók gazdasági érdekeit sértő tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási tagállami rendelkezések közelítése révén magas szintű fogyasztóvédelmet valósítson meg”.

4 A 2005/29 irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében „kereskedőnek” minősül „az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely az ezen irányelv szabályozási körébe tartozó kereskedelmi gyakorlatok során kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, valamint aki a kereskedő nevében vagy javára jár el”. Az említett irányelv 2. cikkének d) pontja „az üzleti vállalkozásoknak a fogyasztókkal szemben folytatott kereskedelmi gyakorlatait” úgy határozza meg, mint „a kereskedő által kifejtett tevékenység, mulasztás, magatartási forma vagy megjelenítési mód, illetve kereskedelmi kommunikáció – beleértve a reklámot és a marketinget is –, amely közvetlen kapcsolatban áll valamely terméknek a fogyasztó részére történő eladásösztönzésével, értékesítésével vagy szolgáltatásával”.

5 Ugyanezen irányelv „Hatály” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ezt az irányelvet az üzleti vállalkozásoknak a termékhez kapcsolódó kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően és azt követően, valamint a lebonyolítás során, a fogyasztókkal szemben folytatott, az 5. cikkben meghatározott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatára kell alkalmazni.

(2) Ez az irányelv nem érinti a szerződések jogát, és különösen a szerződések érvényességére, létrejöttére és joghatásaira vonatkozó szabályokat.

[...]

(5) A 2007. június 12-ét követő hat év folyamán az ezen irányelv által közelített területen a tagállamok továbbra is alkalmazhatják azon nemzeti jogszabályaikat, amelyek megszorítóbbak és szigorúbbak ezen irányelvnél, és amelyek minimális harmonizációs kikötéseket tartalmazó irányelveket hajtanak végre. Ezeknek a rendelkezéseknek jelentősnek [helyesen: nélkülözhetetleneknek] kell lenniük ahhoz, hogy biztosítsák a fogyasztóknak a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni megfelelő védelmét, és arányban kell állniuk ezzel az elérendő céllal. A 18. cikkben említett felülvizsgálat adott esetben magában foglalhat egy olyan javaslatot is, hogy ezt az eltérést további, korlátozott időtartamra meghosszabbítsák.

(6) A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az (5) bekezdés alapján alkalmazott nemzeti jogszabályaikról.

[...]

6 A 2005/29 irányelv 4. cikke értelmében:

„A tagállamok nem korlátozhatják sem a szolgáltatások nyújtásának szabadságát, sem az áruk szabad mozgását az ezen irányelv által közelített területekhez tartozó indokok alapján. [helyesen: azon területhez tartozó indokok alapján, amelyen az irányelv a hatályos rendelkezéseket közelíti]”

7 A 2005/29 irányelvnek „A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tilalma” címet viselő 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Tilos tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat alkalmazni.

(2) A kereskedelmi gyakorlat tisztességtelen, amennyiben:

a) ellentétes a szakmai gondosság követelményeivel,

és

b) a termékkel kapcsolatban jelentősen torzítja vagy torzíthatja azon átlagfogyasztó gazdasági magatartását, akihez eljut, vagy aki a címzettje, illetve – amennyiben a kereskedelmi gyakorlat egy bizonyos fogyasztói csoportra irányul – a csoport átlagtagjának a gazdasági magatartását.

[...]

(4) Különösen tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat, amely:

a) a 6. és 7. cikkben meghatározott módon megtévesztő,

vagy

b) a 8. és 9. cikkben meghatározott módon agresszív.

(5) Az I. melléklet tartalmazza azoknak a kereskedelmi gyakorlatoknak a felsorolását, amelyek minden körülmény között tisztességtelennek minősülnek. Ugyanezt a felsorolást kell alkalmazni minden tagállamban [...]

A 85/577/EGK irányelv

8 Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1985. december 20-i 85/577/EGK tanácsi irányelv (HL L 372., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 262. o.) 1. cikkének (1) bekezdése értelmében az irányelv hatálya azokra a szerződésekre terjed ki, amelyek alapján a kereskedő árut szállít vagy szolgáltatást nyújt egy fogyasztó számára, és e szerződés megkötése a kereskedő üzleti körútja alkalmával az üzlethelyiségén kívül, illetve a kereskedő általi felkeresés alkalmával történik a fogyasztó otthonában, ha a felkeresés nem a fogyasztó kifejezett kívánságára történik.

- 9 Ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében az irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében a fogyasztónak joga van ahhoz, hogy egy értesítés elküldésével visszavonja kötelezettségvállalásának következményeit, attól a naptól számított hét napnál nem rövidebb időszakon belül, amely napon a kereskedő tájékoztatta arról, hogy joga van a szerződéstől elállni.
- 10 Az említett irányelv 8. cikke értelmében az „nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy az irányelv által érintett területeken a fogyasztók védelme szempontjából kedvezőbb rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak fenn”.

A 98/6/EK irányelv

- 11 Amint az 1. cikkéből következik, a fogyasztók számára kínált termékek árának feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről szóló, 1998. február 16-i 98/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 80., 27. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 32. o.) célja az, hogy a fogyasztói tájékoztatás javítása és az árak összehasonlításának megkönnyítése érdekében előírja a kereskedők által a fogyasztók számára kínált termékek eladási árának és mértékegységenkénti árának feltüntetését.
- 12 Ezen irányelv 10. cikke értelmében az irányelv „nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy olyan rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak hatályban, amelyek előnyösebbek a fogyasztói tájékoztatás és az árak összehasonlítása tekintetében, a Szerződés alapján fennálló kötelezettségeik sérelme nélkül”.

A 2011/83/EU irányelv

- 13 A fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/ÉK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 304., 64. o.) (9) preambulumbekzdése értelmében ezen irányelv a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekkel, valamint az ezektől eltérő szerződésekkel kapcsolatban nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó szabályokat állapít meg, emellett szabályozza az elállási jogot a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében.
- 14 Az említett irányelv 28. cikke értelmében a tagállamok 2013. december 13-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, és ezeket az intézkedéseket a tagállamok 2014. június 13-tól alkalmazzák.
- 15 Ugyanezen irányelv 31. cikke 2014. június 13-tól kezdődően hatályon kívül helyezi a 85/577 irányelvet.

A belga jog

- 16 Az 1991. július 14-i törvény, a 2007. június 5-i törvény általi módosítás értelmében ültette át a belső jogba a 2005/29 irányelvet. Ezt a törvényt 2010. május 12-től hatályon kívül helyezte a 2010. április 6-i törvény.

- 17 E két egymást követő jogszabály kizárja hatálya alól a szabad foglalkozást űző személyeket, a fogorvosokat, valamint a mozgásterapeutákat. Ennek megfelelően a 2010. április 6-i törvény 2. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 3. cikkének (2) bekezdése a következőképpen került megfogalmazásra:

„2. cikk E törvény alkalmazásában:

(1)^o vállalkozás: minden olyan természetes vagy jogi személy, aki/amely tartós módon gazdasági célt követ, ezek egyesüléseit is beleértve;

(2)^o szabad foglalkozást űző személy: minden vállalkozó, aki nem minősül kereskedőnek a Code de commerce (kereskedelmi törvénykönyv) 1. cikke értelmében, és aki a törvény által létrehozott fegyelmi hatóság alá tartozik;

[...]

3. cikk [...]

(2) A jelen törvény nem alkalmazandó a szabad foglalkozást űző személyekre, a fogorvosokra és a mozgásterapeutákra.”

- 18 2011. április 6-i 55/2011. sz. (*Moniteur belge*, 2011. június 8., 33389. o.) és 2011. december 15-i 192/2011. sz. (*Moniteur belge*, 2012. március 7., 14196. o.) ítéletében a Cour constitutionnelle (alkotmánybíróság) alkotmányellenesnek minősítette a 2010. április 6-i törvény 2. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint 3. cikkének (2) bekezdését, mivel e rendelkezések kizárták e törvény hatálya alól a szabad foglalkozást űző személyeket, a fogorvosokat és a mozgásterapeutákat.
- 19 A szabad foglalkozásokat illetően a megtévesztő reklámról és az összehasonlító reklámról, a tisztességtelen feltételekről, valamint a távszerződésekről szóló 2002. augusztus 2-i törvény (*Moniteur belge*, 2002. november 20., 51704. o.; a továbbiakban: 2002. augusztus 2-i törvény) 4. cikke tartalmazza a megtévesztő reklám tilalmának meghatározását, és előírja ennek tilalmát a szabad foglalkozások körében.
- 20 Az 1991. július 14-i törvény 43. cikkének (2) bekezdése és 51. cikkének (3) bekezdése lényegében azt írta elő, hogy a kereskedők nem hirdethetik az árak csökkentését, különösen árleszállítás keretében, ha az eladásra kínált termék árát nem csökkentik valós mértékben a csökkentés alkalmazásának időpontját közvetlenül megelőző hónapban szokásosan alkalmazott árhoz viszonyítva.
- 21 A 2010. április 6-i törvény 20., 21. és 29. cikke értelmében az árukat csak akkor lehet leszállított áruaknak tekinteni, ha áruk alacsonyabb a referenciaárnál, amely utóbbi alatt azt a legalacsonyabb árat kell érteni, amelyet a vállalkozás az említett áruk tekintetében alkalmazott az érintet hónap folyamán ezen értékesítési ponton vagy ezen értékesítési technika szerint.
- 22 Az 1993. június 25-i törvény 4. cikke előírja, hogy mozgóárusítást akkor lehet a fogyasztó lakóhelyén szervezni, ha e tevékenységek fogyasztónként 250 eurónál kevesebb összértékű termékekre vagy szolgáltatásokra irányulnak. Egyébiránt az 1993. június 25-i törvény végrehajtásaként elfogadott 2006. szeptember 24-i királyi rendelet 5. cikke előírja, hogy bizonyos termékek – többek között – a gyógyszerek, az orvosi és ortopédiai eszközök, a szemüveglencsék és -keretek, a nemesfémek és drágakövek, az igazgyöngy és a tenyésztett gyöngy, valamint a fegyverek és lőszeresek nem képezhetik mozgóárusítás tárgyát.

A pert megelőző eljárás

- 23 A Bizottság 2009. február 2-án a 2005/29 irányelvből eredő különböző kötelezettségek nemteljesítésére vonatkozó tizenegy kifogást tartalmazó felszólító levelet küldött a Belga Királyságnak. 2009. június 3-i és 2009. június 24-i levelében e tagállam bizonyos olyan jogszabályi módosításokat jelentett be, amelyek a Bizottság által felvetett több kérdés megoldására irányultak. E körülmények között lépett hatályba 2010. május 12-én a 2010. április 6-i törvény.
- 24 E törvény elemzését követően a Bizottság megállapította, hogy az a felszólító levélben hivatkozott kifogások közül négyre nem adott választ. Következésképpen 2011. március 15-én e kifogásokra vonatkozó indokolással ellátott véleményt küldött a Belga Királyságnak E tagállam 2011. május 11-én válaszolt e véleményre.
- 25 A Bizottság, mivel nem volt elégedett a Belga Királyság által az indokolással ellátott véleményben foglalt három kifogás tekintetében adott válasszal, a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

A keresetről

Az első kifogásról

- 26 E kifogás keretében a Bizottság arra hivatkozik, hogy a Belga Királyság, mivel a szabad foglalkozásokat, a fogorvosokat és a mozgásterapeutákat kizárta a 2010. április 6-i törvény hatálya alól, nem teljesítette a 2005/29 irányelv 2. cikkének b) és d) pontjával összefüggésben értelmezett 3. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

Az első kifogás elfogadhatóságáról

– A felek érvei

- 27 A Belga Királyság azt állítja, hogy e kifogás keretében a Bizottság nem vette figyelembe a 2002. augusztus 2-i törvény létezését. Ezen, továbbra is hatályban lévő jogszabály meghatározza, hogy mi minősül a valamely szabadfoglalkozású személy által folytatott megtévesztő reklámnak, ezenfelül a bírósági felülvizsgálatra vonatkozó különös intézkedéseket is előír. Márpedig a Bizottság keresetében nem határozta meg pontosan sem azt, hogy a 2005/29 irányelvben előírt fogyasztóvédelmi rendelkezések közül melyek nem kerültek átültetésre a belga jogba, sem pedig azt, hogy a 2002. augusztus 2-i törvény mennyiben minősül az ezen irányelvből eredő kötelezettségek nemteljesítésének.
- 28 A Belga Királyság arra is hivatkozik, hogy a Bizottság nem vitatja, hogy a 2002. augusztus 2-i törvény 4. cikke megtiltja a megtévesztő reklámot a szabad foglalkozások területén, és ezzel a 2005/29 irányelv 2. cikkének d) pontját hajtja végre. Ennek megfelelően e nemzeti jogi rendelkezés az említett irányelv legalábbis részleges átültetését biztosítja. Mivel a Bizottság keresetében nem vette figyelembe a 2002. augusztus 2-i törvény létezését, az első kifogás elfogadhatatlan.
- 29 Válaszában a Bizottság azt állítja, hogy bár a Belga Királyság által első ízben ellenkérelmében hivatkozott 2002. augusztus 2-i törvény előírja a megtévesztő reklám tilalmát a szabad foglalkozást űző személyek körében, ennek tárgya valójában nem a 2005/29 irányelvnek a belső jogba való átültetése, hanem lényegében a megtévesztő reklámra vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1984. szeptember 10-i 84/450/EGK tanács irányelvnek (HL L 250., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 227. o.) a belső jogba való átültetése.

– A Bíróság álláspontja

- 30 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 120. cikkének c) pontja értelmében a Bizottságnak valamennyi, az EUMSZ 258. cikk alapján benyújtott keresetlevélben pontosan meg kell jelölnie azokat a kifogásokat, amelyekről a Bíróság határozathozatalát kéri, valamint, legalább röviden, azokat a jogi és ténybeli elemeket, amelyekre e kifogásokat alapozza. Következésképpen a Bizottság keresetének tartalmaznia kell azon okok összefüggő és részletes kifejtését, amelyek a Bizottságot arra a meggyőződésre vezették, hogy az érintett tagállam nem teljesítette valamely, a Szerződésekből eredő kötelezettségét (lásd különösen: Bizottság kontra Belgium ítélet, C-150/11, EU:C:2012:539, 26. és 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 A jelen ügyben a Bizottság által benyújtott keresetlevél, amelynek értelmében lényegében azt rója fel a Belga Királyságnak, hogy a 2005/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, valamint 2. cikke b) és d) pontjának megsértésével kizárta a szabad foglalkozásokat, a fogorvosokat és a mozgásterapeutákat az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabály, nevezetesen a 2010. április 6-i törvény hatálya alól, világosan kifejti e kifogást és az azt megalapozó jogi és ténybeli elemeket.
- 32 Az mindenesetre nem vitatott, hogy ezen eljárási iratban a Bizottság nem próbálta meg azt bizonyítani, hogy a 2005/29 irányelv elfogadásakor hatályban lévő, a szabad foglalkozások tekintetében a megtévesztő reklámot megtiltó 2002. augusztus 2-i törvény miért nem volt összeegyeztethető ezen irányelv rendelkezéseivel.
- 33 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 258. cikk értelmében kötelezettségszegés megállapítása iránti indított eljárás keretében az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése értelmében az is az érintett tagállam feladata, hogy a Bizottság számára megkönnyítse feladatai teljesítését, aminek az EUSZ 17. cikk (1) bekezdése értelmében elsősorban az a lényege, hogy gondoskodik az EUM-Szerződés rendelkezéseinek és az e Szerződés alapján az intézmények által hozott rendelkezések alkalmazásáról (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-456/03, EU:C:2005:388, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 A jóhiszemű együttműködés elvének egyik alkalmazását a 2005/29 irányelv 19. cikke írja elő, amely, más irányelvekhez hasonlóan, egyértelmű és pontos tájékoztatásra kötelezi a tagállamokat. Amint azt a Bíróság már megállapította, ezen tájékoztatás hiányában a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy ellenőrizhesse, hogy a tagállam valóban és teljes egészében végrehajtotta-e az irányelvet. A tagállam e kötelezettségének – akár a tájékoztatás teljes elmaradásával, akár nem kellően egyértelmű és pontos tájékoztatás nyújtásával megvalósuló – megszegése önmagában igazolhatja az EUMSZ 258. cikk szerinti eljárás megindítását e kötelezettségszegés megállapítása iránt (Bizottság kontra Olaszország ítélet, EU:C:2005:388, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 Márpedig a jelen ügyben nem vitatott, hogy a Belga Királyság ellenkérelmében hivatkozik első ízben a Bíróság előtt azon érvre, miszerint a 2002. augusztus 2-i törvény a 2005/29 irányelv átültetésének minősül. Az indokolással ellátott véleményre adott válaszában e tagállam – a védekezés tekintetében – arra szorítkozott, hogy a Cour constitutionnelle 2011. április 6-án hozott 55/2011. sz. ítéletére hivatkozzon, amely alkotmányellenesnek minősítette a szabad foglalkozásoknak a 2010. április 6-i törvény hatálya alóli kizárását. Az említett tagállam ezenkívül kijelentette, hogy „néhány héten belül” jogszabály-módosításra kerül sor az uniós jognak való megfelelés érdekében.
- 36 E körülmények között a Belga Királyság nem róhatja fel a Bizottságnak azt, hogy válaszában csak annak kifejtésére szorítkozott, hogy a 2011. április 6-i törvény miért nem minősül a 2005/29 irányelv megfelelő átültetésének, anélkül hogy elmagyarázta volna, hogy a 2002. augusztus 2-i törvény miért nem releváns e tekintetben. A keresetlevél hivatkozott pontatlansága ugyanis e tagállam hatóságainak a pert megelőző eljárás során tanúsított magatartásából következik.

- 37 A fentiekből az következik, hogy a Bizottság által keresetének alátámasztására hivatkozott első kifogást elfogadhatónak kell minősíteni.

Az első kifogás érdeméről

– A felek érvei

- 38 A Bizottság a 2005/29 irányelv 2. cikke b) pontjának, valamint 3. cikke (1) bekezdésének megfogalmazására – amely kifejezetten a szabad foglalkozásokra vonatkozik – támaszkodva arra hivatkozik, hogy ezen irányelvet valamennyi eladó vagy szolgáltató kereskedelmi gyakorlatára alkalmazni kell, jogállásától vagy tevékenységének ágazatától függetlenül. Következésképpen, a szabad foglalkozások, a fogorvosok és mozgásterapeuták kifejezett kizárása a 2010. április 6-i törvény hatálya alól sérti a 2005/29 irányelv 2. cikkének b) pontjával összefüggésben értelmezett 3. cikkét.
- 39 A pert megelőző eljárás keretében a Belga Királyság azt állította, hogy a Cour constitutionnelle 2011. április 6-i 55/2011. sz. ítéletében a 2010. április 6-i törvény pontosan azon rendelkezéseit minősítette alkotmányellenesnek, amelyek kizárták e foglalkozásokat a hatálya alól, és az alkotmányellenesség megállapítása megnyitotta az utat az e törvény megsemmisítésére irányuló kereset hat hónapon belül történő benyújtása előtt, amely kereset az említett törvény vitatott rendelkezéseinek visszaható hatályú megsemmisítéséhez vezethetett. E tekintetben a Bizottság azt állítja, hogy, először is, ezen érvel a Belga Királyság elismeri a vele szemben felrótt kötelezettségszegés megalapozottságát, az indokolással ellátott véleményben kitűzött határidő lejártának napján is. Másodsorban, ezen intézmény úgy ítéli meg, hogy az a hipotetikus visszaható hatályú megsemmisítés, amelyet a Cour constitutionnelle hajthatott volna végre, nem orvosolhatta volna a felrótt kötelezettségszegést, és ellentétes lett volna a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatával, amely az egyértelműség és a jogbiztonság szükségességére vonatkozik a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos uniós jogi szabályok átültetése során, tekintettel arra, hogy az ilyen beavatkozás nem szüntetheti meg az indokolással ellátott véleményben kitűzött határidő lejártakor fennálló jogsértést.
- 40 A Belga Királyság nem vitatja érdemben, hogy bizonyos foglalkozásokat kizárt a 2010. április 6-i törvény hatálya alól. Mindazonáltal e tagállam emlékeztet arra, hogy a Cour constitutionnelle 2011. április 6-i 55/2011. sz. és 2011. december 15-i 192/2011. sz. ítéletével érvénytelenítette ezt a kizárást. Azt állítja, hogy a szóban forgó átültetés Bizottság általi értékelését ezen ítéletekre figyelemmel kell elvégezni, mivel ezek azzal a joghatással jártak, hogy az indokolással ellátott véleményben kitűzött határidő lejárt előtt a belga első- és másodfokú bíróságok nem alkalmazhatták a 2010. április 6-i törvény érintett rendelkezéseit, így módon az ezekben előírt kizárások ezen ítéletek kihirdetését követően hatályukat veszítették.
- 41 Ellenkérelmében a Belga Királyság azt is hangsúlyozza, hogy az ellenkérelem benyújtásának időpontjában megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be a Cour constitutionnelle-hez, amely 2010. április 6-i törvény 2. cikke (2) bekezdésének és (3) cikke (2) bekezdésének visszaható hatállyal történő megsemmisítéséhez kell, hogy vezessen. Ebből szerinte az következik, hogy e nemzeti jogi rendelkezéseket úgy kell majd tekinteni, mintha sohasem alkották volna részét a belga jogrendnek, így a Belga Királyságnak felrótt kötelezettségszegés is olyan lehet, mint amely soha nem létezett.

– A Bíróság álláspontja

- 42 Meg kell állapítani, hogy – az első jogalap megalapozottságának elismerése mellett – a Belga Királyság azt állította, hogy a Bizottság által hivatkozott kötelezettségszegés valójában „kijavításra” került a Cour constitutionnelle-nek a 2010. április 6-i törvény 2. cikke (2) bekezdését és 3. cikke (2) bekezdését alkotmányellenesnek minősítő 2011. április 6-i 55/2011. sz., illetve 2011. december 15-i 192/2011. sz. ítélete joghatásaként.

- 43 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a tagállamok nem hivatkozhatnak saját jogrendjük rendelkezéseire, gyakorlataira vagy helyzeteire az uniós jogból eredő kötelezettségeik nemteljesítésének igazolására (lásd különösen: Bizottság kontra Luxemburg ítélet, C-450/00, EU:C:2001:519, 8. pont, valamint a Bizottság kontra Luxemburg ítélet, C-375/04, EU:C:2005:264, 11. pont).
- 44 Egyébiránt, a nemzeti bíróságok előtt rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek fennállása nem érinti az EUMSZ 258. cikk alapján indított eljárást, mivel a két eljárásnak különböző céljai és hatásai vannak (lásd: Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-87/02, EU:C:2004:363, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az is következik, hogy a kötelezettségszegés fennállását azon helyzet alapján kell megítélni, amelyben a szóban forgó tagállam az indokolással ellátott véleményben rögzített határidő lejártakor volt (lásd: Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-168/03, EU:C:2004:525, 24. pont; Bizottság kontra Németország ítélet, C-152/05, EU:C:2008:17, 15. pont, valamint Bizottság kontra Luxemburg ítélet, C-282/08, EU:C:2009:55, 10. pont). A Bíróság nem veheti figyelembe az azóta bekövetkezett változásokat (lásd különösen: Bizottság kontra Írország ítélet, C-482/03, EU:C:2004:733, 11. pont, valamint Bizottság kontra Svédország ítélet, C-185/09, EU:C:2010:59, 9. pont).
- 46 Ezenfelül a Bíróság már megállapította, hogy az olyan – állandónak tekinthető – nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely a belső jogi rendelkezéseket valamely irányelv követelményeivel összeegyeztethetőnek vélt módon értelmezi, nem mutathat a jogbiztonság követelményét kielégítő egyértelműséget és pontosságot, különösen a fogyasztóvédelem területén (lásd: Bizottság kontra Hollandia ítélet, C-144/99, EU:C:2001:257, 21. pont).
- 47 Ebből következik, hogy a Belga Királyság által hivatkozott körülmények nincsenek hatással az e tagállam által egyébként nem vitatott kötelezettségszegés fennállására.
- 48 Figyelemmel a fentiekre, a Bizottság első kifogását megalapozottnak kell minősíteni.

A második kifogásról

A felek érvei

- 49 A Bizottság megállapítja, hogy a 2010. április 6-i törvény 20., 21. és 29. cikke előírja, hogy minden árcsökkentés hirdetésének a törvény által meghatározott árra kell utalnia, adott esetben a szóban forgó hirdetés első napját megelőző hónapban alkalmazott legalacsonyabb árra. Ezenfelül e rendelkezések megtiltják egyfelől az árcsökkentés hirdetését egy hónapon túl, másfelől pedig azt, hogy főszabály szerint e hirdetések egy napnál kevesebb ideig tartsanak.
- 50 Márpedig, mivel a 2005/29 irányelv teljesen harmonizálta a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok szabályozását, az irányelv 4. cikkével ellentétes az olyan szigorúbb nemzeti intézkedések elfogadása, mint az előző pontban említettek.
- 51 A 2005/29 irányelv I. melléklete ugyanis tartalmazza annak a 31, minden körülmények között tisztességtelennek minősülő kereskedelmi gyakorlatnak a kimerítő jegyzékét, amelyek között nem szerepelnek a belga szabályozásban foglalt, az árcsökkentés hirdetésére vonatkozó gyakorlatok. Ily módon az ilyen gyakorlatokat egyenként kell megvizsgálni annak meghatározása céljából, hogy tisztességtelennek minősülnek-e, vagy sem. Márpedig a belga szabályozás azon árcsökkentések tiltását eredményezi, amelyek nem felelnek meg az e törvényben előírt feltételeknek, még akkor is, ha e gyakorlatok, egyenként vizsgálva, esetleg nem minősülnének megtévesztőnek vagy tisztességtelennek ezen irányelv értelmében.

- 52 A Belga Királyság egyfelől azt hangsúlyozza, hogy a 2005/29 irányelv, jóllehet teljes harmonizációra törekszik, nem tartalmaz olyan harmonizált szabályokat, amelyek lehetővé teszik az árleszállítások gazdasági valóságának megállapítását. Másfelől, a 98/6 irányelvet nem módosította a 2005/29 irányelv. Márpedig a 98/6 irányelv 10. cikke felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy olyan rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak hatályban, amelyek előnyösebbek a fogyasztói tájékoztatás és az árak összehasonlítása tekintetében.
- 53 Ezenfelül a Bíróság GB-INNO-BM ítélete (C-362/88, EU:C:1990:102) a fogyasztó tájékoztatáshoz való jogát elvnek minősítette, ily módon a 2010. április 6-i törvény 20., 21. és 29. cikkét valójában kizárólag az EUMSZ 28. cikk fényében kell vizsgálni.

A Bíróság álláspontja

- 54 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a 2010. április 6-i törvény 20., 21. és 29. cikke árcsökkentés olyan hirdetéseire vonatkozik, amelyek a 2005/29 irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében kereskedelmi gyakorlatoknak minősülnek, és, következésképpen, ezen irányelv hatálya alá tartoznak (lásd ebben az értelemben: INNO-végzés, C-126/11, EU:C:2011:851, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 A Bíróság már megállapította, hogy a 2005/29 irányelv a vállalkozásoknak a fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlataira vonatkozó szabályok teljes uniós szintű harmonizációjára irányul. Következésképpen – amint azt ezen irányelv 4. cikke kifejezetten előírja – a tagállamok nem fogadhatnak el az említett irányelvben foglaltaknál megszorítóbb intézkedéseket, még a magasabb szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében sem (lásd: Plus Warenhandelsgesellschaft ítélet, C-304/08, EU:C:2010:12, 41. pont, valamint Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag ítélet, C-540/08, EU:C:2010:660, 37. pont).
- 56 Ezenfelül a 2005/29 irányelv az I. mellékletében tartalmazza annak a 31 kereskedelmi gyakorlatnak a kimerítő felsorolását, amelyek az említett irányelv 5. cikkének (5) bekezdése értelmében „minden körülmény között” tisztességtelennek minősülnek. Következésképpen, amint azt az említett irányelv (17) preambulumbekkezdése kifejezetten kijelenti, kizárólag ezeket a kereskedelmi gyakorlatokat lehet a 2005/29 irányelv 5–9. cikkének rendelkezései szerint történő eseti vizsgálat nélkül is tisztességtelennek tekinteni (lásd: Plus Warenhandelsgesellschaft ítélet, EU:C:2010:12, 45. pont).
- 57 A Belga Királyság lényegében azt állítja, hogy az olyan megszorítóbb intézkedések, mint a 2010. április 6-i törvény 20., 21. és 29. cikkében előírtak, továbbra is engedélyezettek a 98/6 irányelv 10. cikkében rögzített, minimális harmonizációra vonatkozó kikötés értelmében, amely szerint a tagállamok jogosultak arra, hogy a fogyasztók védelme és az árak összehasonlítása vonatkozásában kedvezőbb rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak fenn.
- 58 E tekintetben nem vitatott, hogy a 2005/29 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a 2007. június 12-ét követő hat év folyamán az ezen irányelv által közelített területen a tagállamok továbbra is alkalmazhatják azon nemzeti jogszabályukat, amelyek megszorítóbbak és szigorúbbak ezen irányelvnél, és amelyek minimális harmonizációs kikötéseket tartalmazó irányelveket hajtanak végre.
- 59 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy – amint azt a főtanácsnok is hangsúlyozza indítványának 58. és azt követő pontjaiban – a 98/6 irányelvnek a tárgya nem a fogyasztók védelme általánosságban az árak feltüntetése vagy az árcsökkentés hirdetéseinek gazdasági valósága tekintetében, hanem a fogyasztók védelme a termékek árának az eltérő mennyiségi egységek viszonylatában történő feltüntetése vonatkozásában.

- 60 Nem lehet tehát érvényesen azt állítani, hogy a 98/6 irányelv 10. cikke igazolhatja az árcsökkenés hirdetéseinek gazdasági valóságára vonatkozó olyan megszorítóbb nemzeti rendelkezések hatályban tartását, mint a 2010. április 6-i törvény 20., 21. és 29. cikke, mivel az ilyen rendelkezések nem tartoznak a 98/6 irányelv hatálya alá.
- 61 Következésképpen, az olyan nemzeti szabályozás, amely általános jelleggel megtiltja a 2005/29 irányelv I. mellékletében nem szereplő gyakorlatokat, anélkül hogy egyedileg megvizsgálná ezek „tiszteségtelen” jellegét az ezen irányelv 5–9. cikkében rögzített kritériumok fényében, ezen irányelv 4. cikkének tartalmába ütközik, és ellentétes az említett irányelv által követett teljes harmonizáció célkitűzésével, még akkor is, ha e szabályozás a fogyasztók védelme magasabb szintjének biztosítására irányul (lásd ebben az értelemben: Plus Warenhandelsgesellschaft ítélet, EU:C:2010:12, 41., 45. és 53. pont).
- 62 A GB-INNO-BM ítélet (EU:C:1990:102) joghatásaihoz kapcsolódó érvelést illetően, a Bizottsággal egyetértve, hangsúlyozni kell, hogy az említett ítélet alapjául szolgáló ügy körülményei eltérnek a jelen kereset benyújtását igazoló körülményektől. Ebben az ügyben ugyanis a Bíróság megállapította, hogy az áruk szabad mozgásával főszabály szerint ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a fogyasztókkal szemben teljes egészében megtagadja a bizonyos információkhoz való hozzáférést, ugyanakkor a 2005/29 irányelvnek az a célja, amint az 1. cikkéből következik, hogy „hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez, valamint hogy [...] magas szintű fogyasztóvédelmet valósítson meg”.
- 63 Mindazonáltal a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az uniós szinten kimerítő harmonizálás tárgyát képező területen tett bármely nemzeti intézkedést a harmonizációs intézkedés rendelkezései, nem pedig az elsődleges jog alapján kell megítélni (lásd: Gysbrechts és Santurel Inter ítélet, C-205/07, EU:C:2008:730, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Mivel, amint az már a jelen ítélet 55. pontjában említésre került, a 2005/29 irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok területe szabályozásának teljes harmonizációjára irányul, a szóban forgó nemzeti intézkedéseket kizárólag az említett irányelv rendelkezéseinek vonatkozásában, és nem az EUMSZ 28. cikk fényében kell értékelni.
- 65 A Belga Királyság által hivatkozott GB-INNO-BM ítélet (C-362/88, EU:C:1990:102) e tekintetben nem releváns, mivel egy olyan jogterületre vonatkozik, amely abban az időszakban még nem alkotta ilyen harmonizáció tárgyát.
- 66 A fentiekből az következik, hogy a Bizottság által hivatkozott második kifogás megalapozott.

A harmadik kifogásról

A felek érvei

- 67 A Bizottság egyfelől azt állítja, hogy az 1993. június 25-i törvény 4. cikkének (3) bekezdése főszabály szerint – bizonyos termékek és szolgáltatások kivételével – megtilt minden mozgóárusítást, amennyiben az árusítás a fogyasztó lakóhelyén olyan termékek vagy szolgáltatások tekintetében történik, amelyek összértéke fogyasztónként meghaladja a 250 eurót. Másfelől ezen intézmény azt hangsúlyozza, hogy a 2006. szeptember 24-i királyi rendelet 5. cikkének (1) bekezdése megtiltja, hogy bizonyos termékek, mint például a nemesfémek, a drágakövek vagy az igazgyöngyök mozgóárusítás tárgyát képezzék.
- 68 Emlékeztetve arra, hogy a 2005/29 irányelv teljes harmonizációt hajt végre, és a tisztességtelen gyakorlatokat ezen irányelv I. mellékletében kimerítő jelleggel sorolja fel, ezen intézmény azt állítja, hogy az e nemzeti rendelkezésekben foglalt tilalmak nem szerepelnek e felsorolásban, és arra a

következtetésre jut, hogy az ilyen jellegű árusítások nem tilthatók meg feltétlen módon, hanem épp ellenkezőleg, ezeknek egyedi vizsgálat tárgyát kell alkotniuk annak meghatározása céljából, hogy megtiltandó tisztességtelen gyakorlatoknak minősülnek-e, vagy sem.

- 69 A Belga Királyság lényegében azt állítja, hogy mind a 2006. szeptember 24-i királyi rendelet 5. cikkének (1) bekezdése, mind pedig a 1993. június 25-i törvény 4. cikkének (3) bekezdése a 85/77 irányelv hatálya alá tartozik, és az ezen irányelv keretében engedélyezett szigorúbb nemzeti intézkedéseknek minősülnek. E tagállam különösen arra hivatkozik, hogy a 2005/29 irányelv kiegészítette a fogyasztóvédelem területén már hatályos uniós rendelkezéseket, a 85/577 irányelv hatályának korlátozása vagy módosítása nélkül, amelynek alkalmazási köre kiegészíti a 2005/29 irányelv alkalmazási körét.
- 70 Ezenfelül az említett nemzeti intézkedések a 2011/83 irányelvet átültető intézkedések közé tartoznak, amelyeket e tagállamnak legkésőbb 2013. december 31-ig el kellett fogadnia.

A Bíróság álláspontja

- 71 Előzetesen meg kell állapítani, hogy – amint arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 79. pontjában – egyfelől nyilvánvaló, hogy a bizonyos mozgóárusításokat megtiltó, szóban forgó nemzeti intézkedések a 2005/29 irányelv hatálya alá tartoznak, mivel ezek kereskedelmi gyakorlatoknak minősülnek ezen irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében, és, másfelől, ezek összeegyeztethetők lehetnek az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló 85/577 irányelvvel, amely irányelv 8. cikkében foglalt minimális harmonizációs kikötés lehetővé teszi, hogy a tagállamok „az irányelv által érintett területeken a fogyasztók védelme szempontjából kedvezőbb rendelkezéseket” fogadjanak el vagy tartsanak fenn.
- 72 A 2005/29 irányelv 4. cikkével ellentétes az ilyen, megszorítóbb nemzeti intézkedések hatályban tartása, az ezen irányelv 3. cikkének (5) bekezdésében foglaltak fenntartásával, miszerint a „2007. június 12-ét követő hat év folyamán az ezen irányelv által közelített területen a tagállamok továbbra is alkalmazhatják azon nemzeti jogszabályaikat, amelyek megszorítóbbak és szigorúbbak ezen irányelvnél, és amelyek minimális harmonizációs kikötéseket tartalmazó irányelveket hajtanak végre”.
- 73 Következésképpen a 2005/29 irányelv 3. cikkének (5) bekezdéséből egyértelműen az következik, hogy a tagállamok kizárólag a 2005/29 irányelv hatálybalépésének időpontjában már meglévő megszorítóbb vagy szigorúbb nemzeti rendelkezéseket alkalmazhatnak továbbra is.
- 74 Márpedig az 1993. június 25-i törvény 4. cikkének (3) bekezdése, valamint a 2006. szeptember 24-i királyi rendelet 5. cikkének (1) bekezdése 2005. július 4-én, illetve 2006. szeptember 24-én lépett hatályba, tehát a 2005/29 irányelv hatálybalépését követően. Következésképpen a Belga Királyság nem az ezen irányelv hatálybalépésének időpontjában már meglévő szabályozást alkalmazott továbbra is.
- 75 Következésképpen a 2005/29 irányelv 3. cikkének (5) bekezdéséből az következik, hogy azzal ellentétes a szóban forgó nemzeti szabályozás.
- 76 A Belga Királyság azon érvét illetően, miszerint a szóban forgó nemzeti szabályozás a 2011/83 irányelven alapul, elegendő annak megállapítása, hogy ez az irányelv nem volt hatályban az indokolással ellátott véleményben kitűzött határidő lejártakor, azaz 2011. május 15-én, ily módon ez az érv nem fogadható el a jelen ítélet 45. pontjában megállapított elvekre figyelemmel.
- 77 E megfontolásokra figyelemmel a Bizottság által hivatkozott harmadik kifogást megalapozottnak kell minősíteni.

78 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a Belga Királyság – mivel kizárta a 2005/29 irányelvet a belső jogba átültető 1991. július 14-i törvény hatálya alól a szabad foglalkozást űző személyeket, valamint a fogorvosokat és a mozgásterapeutákat, mivel hatályban tartotta a 2010. április 6-i törvény 20., 21. és 29. cikkét, és mivel hatályban tartotta az 1993. június 25-i törvény 4. cikkének (3) bekezdését, valamint a 2006. szeptember 24-i királyi rendelet 5. cikkének (1) bekezdését – nem teljesítette a 2005/29 irányelv 2. cikkének b) és d) pontjából, valamint 3. és 4. cikkéből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

79 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Belga Királyságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Belga Királyság

- mivel kizárta a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet („irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) a nemzeti jogba átültető 2007. június 5-i törvénnyel módosított, a kereskedelmi gyakorlatokról, valamint a fogyasztók tájékoztatásáról és védelméről szóló, 1991. július 14-i törvény hatálya alól a szabad foglalkozást űző személyeket, valamint a fogorvosokat és a mozgásterapeutákat,
- mivel fenntartotta a piaci gyakorlatokról és a fogyasztók védelméről szóló 2010. április 6-i törvény 20., 21. és 29. cikkének hatályát, és
- mivel fenntartotta a 2005. július 4-i törvénnyel módosított, a mozgóárusítás és a vásárlás gyakorlásáról és szervezéséről szóló, 1993. június 25-i törvény 4. cikkének (3) bekezdésének hatályát, valamint a mozgóárusítás gyakorlásáról és szervezéséről szóló, 2006. szeptember 24-i királyi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének hatályát,

nem teljesítette a 2005/29 irányelv 2. cikkének b) és d) pontjából, valamint 3. és 4. cikkéből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Belga Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások